

4 ผลงานดีๆ

ลูกจ้างรับใช้ในบ้านได้รับสิทธิคุ้มครองเพิ่ม 7 ข้อ

กระทรวงแรงงานได้ออกกฎกระทรวงแรงงานฉบับที่ 14 (2555) ตาม พ.ร.บ.คุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ 9 พฤศจิกายน 2555 เพื่อคุ้มครองผู้ใช้แรงงานรับใช้ในบ้าน ครอบคลุมทั้งแรงงานชาวไทยและแรงงานข้ามชาติ

แรงงานรับใช้ในบ้านจะได้รับสิทธิคุ้มครองเพิ่มเติม 7 ข้อด้วยกันคือ (1) มีวันหยุดประจำสัปดาห์ไม่น้อยกว่าสัปดาห์ละ 1 วัน (2) นายจ้างต้องกำหนดวันหยุดตามประเพณี ปีละไม่น้อยกว่า 13 วัน รวมวันหยุดแห่งชาติด้วย และหากวันหยุดตามประเพณีตรงกับวันหยุดประจำสัปดาห์ ให้ลูกจ้างหยุดเป็นวันหยุดชดเชยเพิ่มอีก 1 วัน (3) ลูกจ้างที่ทำงานครบ 1 ปี มีสิทธิหยุดพักผ่อนประจำปี ปีละไม่เกิน 6 วันทำงาน (4) ลูกจ้างมีสิทธิลาป่วยตามที่ป่วยจริงได้ และหากลา 3 วันขึ้นไป นายจ้างสามารถขอใบรับรองแพทย์ยืนยันจากลูกจ้างได้ (5) กรณีลูกจ้างเป็นเด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี นายจ้างต้องจ่ายค่าจ้างให้กับเด็กโดยตรง (6) ลูกจ้างที่ทำงานในวันหยุด ต้องได้รับเงินค่าจ้างด้วย และ (7) ลูกจ้างต้องได้ค่าจ้างในวันที่ลาป่วย โดยไม่เกิน 30 วันทำงาน

หากนายจ้างไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงจะมีโทษตามกฎหมาย เช่น ไม่กำหนดให้มีวันหยุดประจำสัปดาห์ หรือไม่ให้ค่าจ้างคนรับใช้ในวันที่ลาป่วย มีโทษปรับไม่เกิน 20,000 บาท และหากนายจ้างไม่จ่ายค่าจ้างให้คนรับใช้ที่ทำงานในวันหยุดมีโทษจำคุกไม่เกิน 6 เดือน ปรับไม่เกิน 100,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

แต่ปัญหาก็คือ จะมีใครไปดูแลกดขี่ให้มีการปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ประกาศออกมาอย่างค่อนข้างสวยหรูนี้

1

สิทธิสงฆ์ในประเทศไทย เริ่มลงหลักปักฐาน

การบวชเป็นภิกษุเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของความเป็นมนุษย์ สำหรับผู้หญิงที่ต้องการเข้าถึงสุขภาวะทางจิตวิญญาณ และเนื่องจากการดำรงอยู่ในรูปของนักบวชเพื่อการปฏิบัติธรรมอย่างเข้มข้น ในสังคมพุทธแบบไทย จึงมีผู้หญิงต้องการบวชเป็นภิกษุณีอยู่เสมอ สังคมไทยมีภิกษุณีมหายานรูปแรกคือ ภิกษุณีวรมัย กบิลสิงห์ ได้รับการอุปสมบทจากคณะสงฆ์มหายานที่ไต้หวัน เมื่อ พ.ศ. 2514 สำหรับภิกษุณีเถรวาทรูปแรกคือ รองศาสตราจารย์ ดร.ฉัตรสุมาลย์ กบิลสิงห์ บุตรีของภิกษุณีวรมัย ได้รับการบรรพชาเป็นสามเณรีในประเทศไทยศรีลังกา เมื่อ พ.ศ. 2544 และอุปสมบทใน พ.ศ. 2546 ที่ศรีลังกา ได้รับนามฉายาว่า “ธัมมณันทา”

ทั้งนี้ ภิกษุสงฆ์ศรีลังกาเริ่มทำพิธีอุปสมบทภิกษุณีตามพระวินัยฝ่ายเถรวาทให้แก่ผู้หญิงชาวพุทธทั่วโลก ในประเทศสหรัฐอเมริกา อินเดีย และศรีลังกา โดยการร่วมมือของภิกษุและภิกษุณีมหายาน ส่งผลให้จำนวนภิกษุณีสามเณรีในระดับโลกนั้น เพิ่มขึ้นในทุกๆ ประเทศ ประเทศที่มีภิกษุณีมากที่สุด คือ เกาหลี มีประมาณ 8,000 รูป ไต้หวัน ประมาณ 6,000 รูป เวียดนามประมาณ 2,000 รูป ศรีลังกา ประมาณ 1,500 รูป

สำหรับประเทศไทย ปัจจุบันมีภิกษุณีเถรวาทสายศรีลังกาไม่ต่ำกว่า 20 รูป ภิกษุณีมหายานสายไต้หวันประมาณ 10 รูป และสามเณรีเถรวาทสายศรีลังกาไม่ต่ำกว่า 30 รูป ขณะที่สำนักภิกษุณีสงฆ์ซึ่งเป็นคณะสงฆ์ทางเลือกก็มีจำนวนมากขึ้นอย่างเห็นชัดเจนในที่ต่างๆ ได้แก่ กรุงเทพฯ เชียงใหม่ ยโสธร สมุทรสาคร อุทัยธานี และสงขลา ซึ่งล้วนทำหน้าที่สืบพระพุทธศาสนา มีองค์ความรู้เรื่องพระธรรมที่ชัดเจน ข้อสำคัญทำให้ “พุทธบริษัทสี่” ครอบคลุมในสังคมไทย คือ ภิกษุ ภิกษุณี อุบาสก และอุบาสิกา ทุกสำนักสงฆ์ที่มีภิกษุณีและสามเณรี มีกระแสตอบรับทั้งจากชุมชนและสังคมวงกว้างในทางบวกเพิ่มมากขึ้น มีคนมาร่วมสนับสุนเป็นจำนวนมากขึ้นทุกกิจกรรม และมีกำลังศรัทธาจากญาติโยมมาเป็นกองหนุนสม่ำเสมอ

2

เพื่อสุขภาพคนไทย

“ครูสอนดี”: โครงการสังคมไทยร่วมกันคืนครูดีให้ศิษย์ เชิดชู ยกย่อง ครูสอนดี

“ครูสอนดี” เป็นหนึ่งในแผนปฏิบัติการปฏิรูปประเทศไทย เพื่อนาคคนไทยที่เท่าเทียมและเป็นธรรม ดำเนินงานโดยสำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชน (สสค.) เพื่อให้คนในสังคมร่วมกัน ยกย่องให้กำลังใจครูสอนดี มุ่งมั่นพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน และขยายจำนวน “ครูสอนดี” ที่อุทิศตน แก่เด็กและเยาวชนผู้ขาดโอกาส เป็นผู้ที่ “สอนเป็น-เห็นผล-คนยกย่อง” โดยสามารถจัดการเรียนการสอน ได้ดี พัฒนาต่อเนื่อง มีผลการสอนทำให้ลูกศิษย์ก้าวหน้า ในชีวิต และเป็นแบบอย่างที่ดี เป็นที่ยกย่อง

โดยเริ่มต้นในปี 2554 มีการค้นหาครูสอนดี จำนวน 20,000 คน จากจำนวนนี้ได้คัดเลือกครูสอนดี ที่สอนเด็กด้อยโอกาส เพื่อรับทุนทำงานกับ สสค. จำนวน 600 ทุนต่อปี เป้าหมายสุดท้ายในปี 2556 สังคมไทย จะมีครูสอนดีทั้งสิ้น 60,000 คน กระจายในทุกตำบล อย่างน้อย 2-3 คนต่อปี ทั้งนี้ ในเดือนเมษายน 2555 สสค. ได้ประกาศรับรองรายชื่อครูสอนดี 18,871 คน และทุนครูสอนดี 549 คน รวมถึงรับรองรายชื่อจังหวัด ดีเด่น 10 จังหวัดด้วย รางวัลที่ “ครูสอนดี” จะได้รับ คือเกียรติบัตรและเช็ครางวัลคนละ 10,000 บาท สำหรับ “ครูผู้ได้รับทุนครูสอนดี” จะได้รับการสนับสนุน งบประมาณ คนละ 250,000 บาท เพื่อดำเนินโครงการ พัฒนาคุณภาพเด็กและเยาวชนยากลำบากโดยครูสอนดี เป็นระยะเวลา 18 เดือน

3

“3 ปี ชุมชนบ่อแก้ว” จากผู้สูญเสียที่ดินทำกิน สู่เกษตรวิถีอินทรีย์

ที่ชุมชนบ่อแก้ว ต.ทุ่งพระ อ.คอนสาร จ.ชัยภูมิ เกิดการรวมตัวของชาวบ้านที่ได้ผลกระทบจากการที่ องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ (อ.อ.ป.) เข้ามายึดที่ดิน ทำกินของชาวบ้านแล้วปลุกสวนป่ายุคาลิปตัส เมื่อปี 2521 กระทั่งชาวบ้านได้รวมใจกันยึดผืนดินกลับคืนมา เมื่อ 17 กรกฎาคม 2552 เพราะกว่า 30 ปี ที่ อ.อ.ป. เข้ามาปลุกป่ายุคาลิปตัสนั้น นอกจากจะขับไล่ชาวบ้าน ออกจากพื้นที่แล้ว ยังส่งผลให้ผืนดินที่เคยอุดมสมบูรณ์ เสื่อมโทรมลงอย่างเห็นได้ชัด

ภายหลังที่ยึดที่ดินทำกินเดิมกลับมา ชาวบ้าน ใช้เวลา 3 ปี จึงพัฒนาที่ดินให้คืนสู่ความอุดมสมบูรณ์ อีกครั้ง ช่วยกันพลิกฟื้นผืนดิน และคิดค้นแนวทางการจัดการ ที่ดินไปสู่วิถีชีวิตเกษตรกรรมอินทรีย์

ล่วงถึงปีที่ 3 เครือข่ายปฏิรูปที่ดินภาคอีสาน ร่วมกับองค์กรแนวร่วมต่างๆ และชุมชนบ่อแก้ว จึงตกลง ร่วมกันที่จะเปิดหมู่บ้าน เพื่อสร้างความเข้าใจต่อสังคม ว่าเป็นการต่อสู้ด้วยวิธีการเข้ามาทำมาหากินในพื้นที่ ปลุกพืชผักในรูปแบบเกษตรอินทรีย์ ไม่ทำลายธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม และแสดงให้เห็นสังคมเข้าใจว่าพืชเศรษฐกิจ เช่น ไม้ยูคาฯ ที่รัฐส่งเสริมให้ปลูกก่อนหน้านี้ ไม่สอดคล้อง กับการดำเนินชีวิตของชาวบ้าน การจัดงานยังเน้น แลกเปลี่ยนประสบการณ์ สรุปบทเรียนเกี่ยวกับการปฏิรูป ที่ดิน และการพัฒนาระบบเกษตรกรรมอินทรีย์ ระหว่าง ชาวบ้าน นักวิชาการ และบุคคลทั่วไป เพื่อเป็นช่องทาง ในการนำเสนอมาตรการแก้ไขปัญหาที่ดินและทรัพยากร ของเครือข่ายฯ ต่อรัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป

4